

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ศ.รวิช ปุณโณทก
 อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยบูรพา
2. รศ.ดร.ฉลอง ทับศรี
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
 อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
 มหาวิทยาลัยบูรพา
3. อาจารย์สุนทรี คุณจักร
 อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
 และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
 ครูภาษาไทยดีเด่น ประจำปี 2540
4. อาจารย์ปราณี โมลิกุล
 อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนชุมชนวัดหนองรี
5. อาจารย์ลักขณา สมเชื้อ
 อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนอนุบาลชลบุรี
 ครูภาษาไทยดีเด่น ประจำปี 2540
6. อาจารย์วันทนีย์ ภูมิรินทร์
 อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนอนุบาลอุทยานนที

(สำเนา)

ที่ ทม 2002/2514

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

24 กันยายน 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดหนองรี
 สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวเกศริน อิ่มเล็ก นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษา
 มหาบัณฑิต วิชาเอกหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
 เรื่อง แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน
 ความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.อารมณั์ เพชรจีน ประธานกรรมการ มีความประสงค์จะขอความ
 อนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้
 ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

(สำเนา)

ที่ ทม 2002/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

20 กันยายน 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงการวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวเกสริน อิมเล็ก นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน
ความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.อารมณั์ เพชรชื่น ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้าง
เครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าทำเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดัง
กล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้
รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ภาคผนวก ข

การหาคำดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 1-3

การพิจารณาเกณฑ์จุดตัดของแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 1-3

การแสดงค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 1-3

การหาคำดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การพิจารณาเกณฑ์จุดตัดของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

การแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำหน่วยที่ 1-3 ของนักเรียน

การแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางที่ 5 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำแบบฝึกหน่วยที่ 1 สารประเภทให้ความรู้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	1	1	1	1
2	1	1	1	1
3	1	1	0	0.66
4	1	1	1	1
5	1	1	1	1
6	1	1	1	1
7	1	1	1	1
8	1	1	1	1
9	1	1	1	1
10	1	1	1	1

ตารางที่ 6 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำแบบฝึกหน่วยที่ 2 สารประเภทโน้มน้าวใจ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	1	1	1	1
2	1	1	1	1
3	1	1	1	1
4	1	1	1	1
5	1	1	1	1
6	1	1	1	1
7	1	1	1	1
8	1	1	1	1
9	1	1	1	1
10	1	1	1	1

ตารางที่ 7 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำแบบฝึกหน่วยที่ 3 สารประเภทจรรโลงใจ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	1	1	1	1
2	1	1	1	1
3	1	1	1	1
4	1	1	0	0.66
5	1	1	1	1
6	1	1	1	1
7	1	1	1	1
8	1	1	1	1
9	1	1	1	1
10	1	1	1	1

ตารางที่ 8 การพิจารณาเกณฑ์คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณประจำแบบฝึกหน่วยที่ 1 สารประเภทให้ความรู้ จากครูผู้สอนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	.7	.7	.6	2
2	.6	.7	.7	2
3	.7	.7	.7	2.1
4	.6	.6	.7	1.9
5	.5	.6	.6	1.7
6	.6	.5	.7	1.8
7	.6	.6	.6	1.8
8	.7	.6	.7	2
9	.7	.7	.7	2.1
10	.5	.7	.7	1.9
รวม		19.3		
จุดตัด		6.43		

เกณฑ์คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำแบบฝึกหน่วยที่ 1 คือ 64.3 % คิดเป็น 6 คะแนน

ตารางที่ 9 การพิจารณาเกณฑ์คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกหน่วยที่ 2
สารประเภทโน้มน้าวใจ จากครูผู้สอนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	.6	.7	.8	2.1
2	.7	.7	.8	2.2
3	.7	.7	.7	2.1
4	.7	.8	.8	2.3
5	.6	.7	.7	2
6	.7	.7	.7	2.1
7	.7	.7	.8	2.2
8	.6	.7	.8	2.1
9	.5	.6	.5	1.6
10	.6	.6	.6	1.8
รวม	20.5			
จุดตัด	6.83			

เกณฑ์คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกหน่วยที่ 2 คือ 68.3 % คิดเป็น 7 คะแนน

ตารางที่ 10 การพิจารณาเกณฑ์คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกหน่วยที่ 3
ประเภทจรรโลงใจ จากครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	.6	.6	.7	1.9
2	.5	.6	.7	1.8
3	.7	.6	.7	2
4	.9	.8	.9	2.6
5	.8	.8	.8	2.4
6	.8	.7	.7	2.2
7	.7	.7	.8	2.2
8	.7	.8	.7	2.2
9	.8	.7	.9	2.4
10	.7	.8	.9	2.4
รวม	22.1			
จุดตัด	7.36			

ตารางที่ 11 การแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ (*IOC*) การแสดงค่าอำนาจ
จำแนก (*B*) และค่าความยากง่าย (*P*) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ จำนวน 38 ข้อ

ข้อที่	<i>IOC</i>	<i>B</i>	<i>P</i>	ข้อที่	<i>IOC</i>	<i>B</i>	<i>P</i>
1*	1	0.4	0.47	20	0.66	0.005	0.76
2*	1	0.13	0.47	21*	1	0.26	0.7
3	0.66	0.29	0.83	22	0.66	0.16	0.83
4*	1	0.19	0.43	23*	1	0.19	0.43
5*	0.66	0.32	0.67	24*	0.66	0.1	0.1
6*	1	0.09	0.33	25*	1	0.13	0.47
7*	1	0.7	0.27	26*	1	0.35	0.8
8*	1	0.24	0.47	27*	1	0.3	0.37
9	0.66	0.4	0.87	28*	1	0.13	0.23
10*	0.66	0.61	0.5	29*	1	0.36	0.33
11*	1	0.69	0.53	30*	1	0.21	0.27
12*	1	0.19	0.43	31*	1	0.43	0.6
13*	1	0.07	0.5	32*	1	0.24	0.63
14*	0.66	0.3	0.56	33	0.66	0.18	0.9
15*	1	0.32	0.67	34*	1	0.36	0.57
16*	1	0.69	0.57	35*	1	0.05	0.67
17*	1	0.14	0.53	36	1	0.23	0.86
18*	1	0.05	0.2	37*	1	0.29	0.3
19*	1	0.34	0.27	38	1	0.29	0.83

ตารางที่ 12 การแสดงค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำแบบฝึก

ข้อที่	หน่วยที่ 1		ข้อที่	หน่วยที่ 2		ข้อที่	หน่วยที่ 3	
	B	P		B	P		B	P
1	0.3	0.73	1	0.4	0.53	1	0.47	0.43
2	0.1	0.77	2	0.47	0.77	2	0.1	0.5
3	0.3	0.73	3	0.27	0.6	3	0.47	0.67
4	0.13	0.47	4	0.27	0.6	4	0.07	0.77
5	0.31	0.67	5	0.27	0.67	5	0.07	0.57
6	0.03	0.3	6	0.33	0.37	6	0.53	0.6
7	0.33	0.57	7	0.47	0.7	7	0.4	0.67
8	0.8	0.7	8	0.53	0.67	8	0.27	0.33
9	0.67	0.27	9	0.07	0.3	9	0.07	0.63
10	0.37	0.23	10	0.27	0.27	10	0.06	0.43

ตารางที่ 13 การพิจารณาเกณฑ์คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมี
 วิจัยรณญาณจากครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	.6	.7	.7	2
2	.5	.6	.5	1.6
3	.8	.9	1	2.7
4	.6	.6	.6	1.8
5	.6	.6	.6	1.8
6	.6	.7	.6	1.9
7	.7	.7	.7	2.1
8	.8	.8	.9	2.5
9	.7	.7	.7	2.1
10	.7	.6	.8	2.1
11	.6	.7	.7	2
12	.6	.6	.7	1.9
13	.6	.6	.7	1.9
14	.6	.6	.6	1.8
15	.5	.5	.7	1.7
16	.6	.6	.7	1.9
17	.7	.6	.7	2
18	.6	.6	.7	1.9
19	.7	.6	.8	2.1
20	.8	.7	.8	2.3
21	.8	.9	1	2.7
22	.7	.7	.7	2.1
23	.6	.7	.8	2.1
24	.6	.6	.6	1.8
25	.6	.7	.7	2
26	.7	.7	.8	2.2
27	.8	.7	.9	2.4
28	.6	.6	.7	1.9
29	.6	.6	.6	1.8
30	.6	.7	.6	1.9
รวม	55.1			
จุดตัด	18.36			

เกณฑ์คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ คือ 61.22 % คิดเป็น 18 คะแนน

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบปรนัยตามวิธีของลิฟวิงตัน
(พร้อมพรรณ อุดมสิน, 2538, หน้า 137-138) มีขั้นตอนดังนี้

$$\text{สูตร } r_{cc} = \frac{r_u S^2 + (X-C)^2}{S^2 + (X-C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	r_u	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่หาโดยใช้วิธี KR 20
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนสอบ
	X	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบ
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์ที่เป็นจุดตัด

1. การแทนค่าความแปรปรวนของคะแนน

$$\begin{aligned} S^2 &= \frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)} \\ S^2 &= \frac{30 \times 13310 - (608)^2}{30(29)} \\ &= \frac{29636}{870} \\ &= 34.06 \end{aligned}$$

2. สูตร KR 20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 123)

$$r_u = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pg}{S^2} \right\}$$

การหาค่าเฉลี่ย

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\sum x}{N} \\ &= \frac{608}{30} \\ &= 20.1 \end{aligned}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 r_u &= \frac{38}{38-1} \left\{ \frac{1-7.79}{34.06} \right\} \\
 &= \frac{1.03 \times 1 - 0.23}{870} \\
 &= 0.79
 \end{aligned}$$

แทนค่าสูตรของถิฟวิงสตัน

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร } r_{cc} &= \frac{r_u S^2 + (X-C)^2}{S^2 + (X-C)^2} \\
 &= \frac{0.79 \times 34.09 + (20-18)^2}{34.09 + (20-18)^2} \\
 &= \frac{34.9}{38.06} \\
 &= 0.92
 \end{aligned}$$

ดังนั้นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านฉบับนี้มีความเชื่อมั่น
ทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

ตารางที่ 14 การแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนแต่ละคน

คะแนนของแบบทดสอบ (10 คะแนน)					
คนที่	เกณฑ์จุดตัด 6	คนที่	เกณฑ์จุดตัด 7	คนที่	เกณฑ์จุดตัด 7
1	8	1	9	1	7
2	6	2	4	2	5
3	7	3	7	3	6
4	7	4	8	4	7
5	6	5	7	5	7
6	7	6	7	6	5
7	7	7	7	7	8
8	6	8	8	8	9
9	7	9	8	9	7
10	6	10	8	10	3
11	3	11	7	11	7
12	6	12	9	12	7
13	6	13	3	13	5
14	2	14	5	14	1
15	6	15	8	15	8
16	7	16	8	16	7
17	6	17	8	17	8
18	6	18	8	18	7
19	6	19	7	19	7
20	3	20	7	20	7
21	7	21	8	21	7
22	7	22	7	22	9
23	7	23	7	23	8
24	4	24	8	24	8
25	6	25	7	25	7
26	7	26	7	26	8
27	6	27	7	27	9
28	7	28	7	28	7
29	6	29	8	29	7
30	7	30	7	30	7

ตารางที่ 15 การแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
แต่ละคนหลังการฝึกใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนนของแบบทดสอบ (30 คะแนน)			
คนที่	เกณฑ์จุดตัด 18	คนที่	เกณฑ์จุดตัด 18
1	17	16	26
2	15	17	23
3	17	18	24
4	9	19	24
5	18	20	24
6	16	21	26
7	20	22	23
8	22	23	18
9	25	24	24
10	22	25	24
11	19	26	24
12	23	27	25
13	21	28	20
14	20	29	21
15	21	30	20
ผ่านเกณฑ์/คน		25	
ร้อยละ		83.33	

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำหน่วยของแต่ละแบบฝึกได้อย่างถูกต้อง โดยผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

$$E_1 = \frac{F_1}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของการทำแบบทดสอบประจำหน่วย

F_1 แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในการทำแบบวัดความสามารถแบบฝึกประจำหน่วย

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร } E_1 &= \frac{26+27+24}{90} \times 100 \\ &= 85.55 \end{aligned}$$

*ประสิทธิภาพของการทำแบบทดสอบประจำหน่วยเท่ากับ 85.55%

80 ตัวหลัง หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ถูกต้อง โดยผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

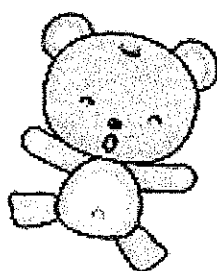
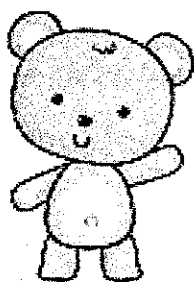
$$\begin{aligned} E_2 &= \frac{25}{30} \times 100 \\ &= 83.33 \end{aligned}$$

*ประสิทธิภาพของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ 83.33%

ภาคผนวก ค

- คู่มือการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- คู่มือครู
- แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คู่มือการใช้
แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คู่มือการใช้แบบฝึก

แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้เรียนด้วยตนเอง ในการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ และยังเป็นการฝึกฝนในการคิดอย่างใช้เหตุผลและประสบการณ์เดิมนำมาวิเคราะห์ เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

รายละเอียดเกี่ยวกับแบบฝึกพัฒนาทักษะ มีดังนี้

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งออกเป็น 3 หน่วย คือ

หน่วยที่ 1 สารประเภทให้ความรู้ ได้แก่

แบบฝึกที่ 1 ข่าวประจำวัน

แบบฝึกที่ 2 บุคคลสำคัญ

แบบฝึกที่ 3 สถานที่สำคัญในท้องถิ่น

แบบฝึกที่ 4 สารคดีเชิงความรู้

แบบฝึกที่ 5 บทความเชิงวิจารณ์

หน่วยที่ 2 สารประเภทโน้มน้าวใจ

แบบฝึกที่ 1 แยกประเภท

แบบฝึกที่ 2 โฆษณา

แบบฝึกที่ 3 คำชักชวน

แบบฝึกที่ 4 ประกาศ

แบบฝึกที่ 5 สุภาษิตคำพังเพย

หน่วยที่ 3 สารประเภทจรรโลงใจ

แบบฝึกที่ 1 นิทานคำกลอน

แบบฝึกที่ 2 บทกวี

แบบฝึกที่ 3 เพลง

แบบฝึกที่ 4 ธรรมะสอนใจ

แบบฝึกที่ 5 วรรณคดี

2. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแต่ละหน่วยประกอบด้วย

- ๑ คำชี้แจง
- ๒ ใบความรู้
- ๓ ตัวอย่าง
- ๔ แบบฝึกพัฒนาทักษะ
- ๕ แบบทดสอบประจำหน่วย

3. เมื่อนักเรียนนำแบบฝึกพัฒนาทักษะมาใช้ ซึ่งควรเริ่มต้นจากการอ่านใบความรู้ เสริมทักษะประจำหน่วยให้เข้าใจก่อน หลังจากนั้นควรศึกษาตัวอย่างอย่างตั้งใจและมีสมาธิ เพื่อเป็นแบบในการทำกิจกรรมของแบบฝึกพัฒนาทักษะแต่ละแบบฝึก

4. นักเรียนควรอ่านบทอ่านแต่ละบทอย่างตั้งใจ พร้อมทั้งใช้ความคิดวิจารณ์เพื่อวิเคราะห์เรื่องราวในบทอ่านว่ามีจุดประสงค์อย่างไร ผู้เขียนต้องการเสนอความคิดในด้านใด และวิเคราะห์ได้ตรงประเด็นต่าง ๆ โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านนั้น เพื่อประเมินคุณค่าในบทอ่านที่อ่านได้

5. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะเรียบร้อยแล้ว นักเรียนควรทำแบบทดสอบประจำแบบฝึก เพื่อทดสอบว่านักเรียนสามารถใช้วิจารณญาณในการอ่านได้ดีบรรลุจุดมุ่งหมายของแบบฝึก นั่นหมายถึง นักเรียนเป็นนักอ่านที่สามารถนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาใช้เหตุผลวิเคราะห์ เพื่อแยกแยะข้อเท็จจริง และตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดี ซึ่งเป็นประโยชน์ในการใช้ชีวิตประจำวันที่ต้องพบกับสื่อต่าง ๆ มากมาย

คู่มือครู

แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้น ยึดหลักการอ่านที่ใช้เหตุผลและประสบการณ์เดิมมาวิเคราะห์ เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนอ่านข้อความ เรื่องราวต่าง ๆ แล้วสามารถวิเคราะห์ใคร่ครวญได้ว่าข้อความนั้นน่าเชื่อถือเพียงใด และสามารถแสดงความคิดเห็นสนับสนุน คัดค้าน ข้อความหรือเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล

แบบฝึกพัฒนาทักษะได้แบ่งออกเป็น 3 หน่วย ดังต่อไปนี้

หน่วย 1 สารประเภทให้ความรู้ ได้แก่ ข่าวประจำวัน สารคดี บุคคลสำคัญ สถานที่สำคัญในท้องถิ่น และบทความเชิงวิจารณ์ จำนวน 5 แบบฝึก

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีดังนี้

1. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้
2. บอกแนวคิดสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. วิเคราะห์ความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่านได้
4. แยกแยะข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
5. แสดงความเห็นสนับสนุน คัดค้าน เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล
6. ประเมินความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่อ่านได้

หน่วย 2 สารประเภทโน้มน้าวใจ ได้แก่ คำขวัญ คำโฆษณา คำสวดคำพังเพย และประกาศ จำนวน 5 แบบฝึก

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีดังนี้

1. สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง คำชักชวน และโฆษณาได้
2. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้
3. บอกแนวคิดสำคัญจากข้อความที่อ่านได้
4. แยกแยะข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นของผู้เขียนได้
5. แสดงความเห็นสนับสนุน คัดค้าน ข้อความที่อ่านอย่างมีเหตุผล
6. ประเมินคุณค่าของข้อความที่อ่านได้

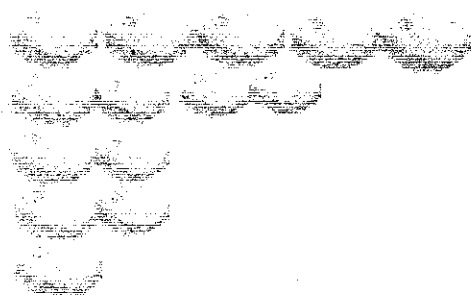
หน่วย 3 สารประเภทรรรโลงใจ ได้แก่ เพลง นิทานคำกลอน ธรรมะสอนใจ
บทกวี และวรรณคดี จำนวน 5 แบบฝึก

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีดังนี้

1. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้
2. บอกแนวคิดสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. บอกความหมายของสำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่านได้
4. สามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้
5. แสดงความเห็นคิดสนับสนุน คัดค้าน เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล
6. ประเมินพฤติกรรมของตัวละครจากเรื่องที่อ่านได้
7. ประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

ซึ่งแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

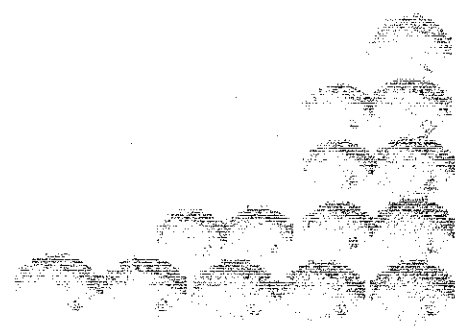
- 1) คู่มือการใช้แบบฝึกสำหรับนักเรียน 30 ชุด
- 2) ใบความรู้สำหรับเสริมทักษะ 30 ชุด
- 3) คำชี้แจงสำหรับนักเรียน 30 ชุด
- 4) จุดประสงค์ประจำหน่วยแบบฝึก 30 ชุด
- 5) ตัวอย่างของกิจกรรม 30 ชุด
- 6) กิจกรรมของแบบฝึก 30 ชุด
- 7) แบบทดสอบย่อย 30 ชุด
- 8) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 30 ชุด
- 9) เฉลยคำตอบ 1 ชุด

แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

หน่วยที่ 1

สารประเภทให้ความรู้

คำชี้แจง

แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลักจากนักเรียนได้รับแบบฝึกพัฒนาทักษะที่แจกให้แล้ว ควรปฏิบัติดังนี้

1. ให้นักเรียนอ่านใบความรู้ให้เข้าใจแล้วจึงเริ่มต้นทำกิจกรรมในแบบฝึก
2. กิจกรรมแต่ละแบบฝึกจะมีบทอ่านทั้งสั้นและยาวให้นักเรียนตั้งใจอ่านแล้วใช้ความคิดวิจารณ์ในการทำในแต่ละแบบฝึก
3. เมื่อทำแบบฝึกเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยแต่ละหน่วยให้ครบทุกหน่วย

ค่อย ๆ อ่านอย่าง
ตั้งใจนะจ๊ะ คนเก่ง

เสริมทักษะความรู้

สารประเภทให้ความรู้

สารประเภทให้ความรู้ คือ งานเขียนที่ให้ข้อเท็จจริงในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ เราจะพบสารประเภทให้ความรู้ในงานเขียนประเภท บทความ

- ตำราเรียน
- หนังสือพิมพ์
- บทความต่าง ๆ
- จดหมายเหตุ
- บันทึกอนุทิน

ผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นของผู้เขียนให้ได้ เพื่อพิจารณาทัศนะของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ สารประเภทนี้ผู้อ่านต้องประเมินว่าให้ประโยชน์แก่ใคร มากน้อยเพียงใด

มาเสริมความรู้
กับผมกันเถอะ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงกับ
ความคิดเห็นได้ เพื่อนำมาประเมินคุณค่าของ
เรื่องที่อ่านได้

ตัวอย่าง

สารประเภทให้ความรู้

มลภาวะทางอากาศ

อากาศเสียเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ ถ้าทุกฝ่ายไม่ร่วมมือช่วยกันแก้ไข อาจส่งผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม จนยากที่จะแก้ไขได้

แนวทางในการแก้ไขปัญหามีหลายอย่างทำได้โดยช่วยกันประหยัดน้ำมันเชื้อเพลิง ก๊าซ- หุงต้ม ไฟฟ้า น้ำประปา ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ ให้บริการของขนส่งมวลชน หลีกเลี่ยงการเดินทางไปในบริเวณที่มีการจราจรแออัด ตรวจเช็คเครื่องยนต์อย่างสม่ำเสมอ อากาศเสียเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมมากมาย ถ้าทุกฝ่ายร่วมมือกันแก้ไขตั้งแต่บัดนี้ ถ้าจะทำให้สิ่งแวดล้อมคงอยู่ตลอดไปนานเท่านาน

กิจกรรม นักเรียนอ่านเรื่อง “มลภาวะทางอากาศ” แล้วตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่า ผู้เขียนมีจุดประสงค์อะไร ในการเขียนเรื่องนี้

☞ ผู้เขียนต้องการบอกให้ทุกคนร่วมมือกันแก้ไขปัญหามลภาวะทางอากาศเสีย โดยการประหยัดพลังงานต่าง ๆ และทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดมลภาวะทางอากาศเสีย

2. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องที่อ่าน

☞ เราทุกคนต้องดูแลสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว เช่น เมื่อไม่ใช้น้ำก็ปิดน้ำให้สนิท หรือไปสถานที่ใกล้ ๆ ก็เดินไปไม่ใช้รถให้สิ้นเปลืองน้ำมัน

3. นักเรียนเห็นด้วยกับเรื่องที่อ่านหรือไม่ เพราะเหตุใด

☞ เห็นด้วย เพราะถ้าทุกคนไม่ดูแลเรื่องมลภาวะทางอากาศ อีกไม่นานเราคงไม่มีอากาศบริสุทธิ์ไว้หายใจ

โลกกำลังตื่นตัวเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทุก ๆ ประเทศทั่วโลกต่างหันมาให้ความสนใจอนุรักษ์ธรรมชาติ พรรณพืช และสัตว์ป่า ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย

ล่าสุด “โครงการปันน้ำใจให้เพื่อน” โครงการนี้จัดขึ้นโดยองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เพื่อปลูกจิตสำนึกของเด็กไทยให้รักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ คือ “สัตว์ป่า” ผ่านทางสวนสัตว์ 5 แห่ง ได้แก่ สวนสัตว์เขาหิน, สวนสัตว์เปิดเขาเขียวสวนสัตว์เชียงใหม่, สวนสัตว์สงขลา และสวนสัตว์นครราชสีมา

และผลจากโครงการนี้ยังสามารถช่วยสัตว์ 19,000 ชีวิตให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

หลักใหญ่ของโครงการคือ การรณรงค์ให้เยาวชนอายุไม่เกิน 18 ปี เข้าร่วมอุปถัมภ์สัตว์ในสวนสัตว์ทั้ง 5 แห่ง สำหรับเงื่อนไขในการอุปถัมภ์สัตว์นั้น หากเลือกอุปถัมภ์ “สัตว์กินเนื้อ” เพียงบริจาคเงินปีละ 200 บาท หากเป็น “สัตว์กินพืช” ก็เพียง 100 บาท เท่านั้นก็อุปถัมภ์ได้แล้ว

รศ.น.พ.อัมพล สุอำพัน ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชเด็ก เผยว่า การส่งเสริมให้เด็กรักสัตว์นั้นเป็นเรื่องดี เพราะในเมืองใหญ่โอกาสที่เด็กจะได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติมีน้อยมาก ขณะที่การจะทำให้คนมีความเอื้ออาทร มีแนวคิดรักสิ่งแวดล้อมจะต้องมีการสร้างสรรค์ ต้องมีการสอน มีกระบวนการ ซึ่งอาจจะมาในรูปแบบใดก็ได้

“ยิ่งกับวัยรุ่นยิ่งจะเป็นผลดีกว่าปล่อยให้เด็กไปหากิจกรรมอย่างอื่นทำเอง สิ่งนี้จะทำให้เด็กมีใจเมตตา กรุณา เกิดความผูกพัน เมื่อทำไปนาน ๆ เด็กก็จะเกิดความอาทร”

1. นักเรียนคิดว่า “โครงการปันน้ำใจ给朋友” เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับ
เยาวชนหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ถ้านักเรียนไม่เข้าร่วมโครงการนี้ นักเรียนคิดว่ามีวิธีใดบ้างที่จะช่วยเหลือ
สัตว์ป่าได้อีก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ในหลวงกับน้ำ

"...หลักสำคัญว่า ต้องมีน้ำ น้ำบริโภคและน้ำใช้ น้ำเพื่อการเพาะปลูก เพราะชีวิตอยู่ที่นั่น ถ้ามีน้ำ คนอยู่ได้ ถ้าไม่มีน้ำ คนอยู่ไม่ได้ ไม่มีไฟฟ้า คนอยู่ได้ แต่ถ้ามีไฟฟ้า ไม่มีน้ำ คนอยู่ไม่ได้..."

พระราชดำรัส 17 มีนาคม 2539

สังคมไทยมีรากฐานมาจากสังคมเกษตรกรรม การปลูกข้าวเป็นผลผลิตของคนส่วนใหญ่ในประเทศ วิถีชีวิตของคนเพาะปลูกข้าว จึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการรังสรรค์วัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ทั้งวัฒนธรรมการเมืองการปกครอง วัฒนธรรมการกินอยู่ วัฒนธรรมทางความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรมทางภาษา และตลอดจนการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งรวมเรียกได้ว่า "เป็นวัฒนธรรมข้าว"

"น้ำ" คือชีวิตของราษฎร ในหลวงของเราจึงทรงงานอย่างหนัก เพื่อให้พสกนิกรของพระองค์อยู่เย็นเป็นสุข มีงานทำตามอัธยาศัย

พระปรีชาสามารถในการจัดการทรัพยากรน้ำให้เพียงพอต่อการกินอยู่ของพสกนิกรผ่านแนวพระราชดำริมากมาย จนได้รับขนานพระนามว่า "ครูทรัพยากรน้ำของแผ่นดิน"

วิกฤตเศรษฐกิจจุมพฏปัญหาชีวิต สังคมยิ่งวิปริต เห็นแต่ความสิ้นคิดทางการเมือง ดูสิ้นหวังแทบทุกเรื่อง จึงแหงนมองฟ้าเรื่อรอง พลันเห็นพลังใจอันยิ่งใหญ่ ดังธารทิพย์ ชโลมให้พากเพียรต่อไปได้ร่มเงา

กิจกรรม นักเรียนอ่านเรื่อง “ในหลวงกับน้ำ” แล้วตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่า ผู้เขียนมีจุดประสงค์อะไร ในการเขียนเรื่องนี้

.....

2. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

.....

3. ผู้เขียนมีวิธีการนำเสนอเรื่องให้น่าสนใจหรือไม่ เพราะเหตุใด

[illegible]

4. นักเรียนเห็นด้วยกับเรื่องที่อ่านหรือไม่ เพราะเหตุใด

[illegible]

แบบฝึกที่ 3

เรื่อง สถานที่สำคัญในท้องถิ่น

เมืองพระรถ

“เมืองพระรถ” ปัจจุบันอยู่ในอำเภอพนัสนิคม และสถานที่ต่าง ๆ ในอำเภอจะมีชื่อที่เกี่ยวข้องกับ พระรถเสนและนางเมรี เช่น ทางด้านตะวันออกของเมืองพนัสนิคมมีคิลาสองแท่ง เรียกขานกันว่า “ศรพระรถ” สันนิษฐานว่าเป็นเสาหลักเมืองโบราณ

และทางบ้านหนองบัว คือเมืองบิดาของพระรถ ถัดมาเป็นเมืองมารดาของพระรถคือ “บ้านหมอนนาง” เพราะมีหมอนนางสิบสอง ซึ่งมีลักษณะเป็นหินสิบสองก้อน ปัจจุบันแตกหักและถูกทำลายไปบ้าง และห่างจากหมอนนางสิบสอง ก็มีถ้ำนางสิบสองเป็นถ้ำดำ แต่ถูกทำลายไปแล้ว เล่ากันว่าภายในถ้ำมีของใช้ เช่น ถาดเงิน ถาดทอง ชาวบ้านคนใดจะขอยืมไปใช้งานก็ได้ บางคนไม่นำมาส่งคืนก็จะประสบหายนะ และไม่ไกลกันนักจะพบลานนัดสำหรับตีไก่ชน เรียกว่า “ลานตีไก่พระรถ”

ทิศตะวันตกของวัดเนินเต่าจะพบ “ถ้ำของนางยักษ์สนทมาน” ซึ่งเป็นมารดาเลี้ยงของนางสิบสอง ตามตำนานเล่าว่าที่ตรงนั้นเมื่อก่อนเก่ามีกลิ่นคาวเลือดของนาง และเมื่อเลือดไหลไปที่ใดจะทำให้ดินกลายเป็นสีแดง เรียกว่า “โคกดินแดง”

เค้าโครงโดยย่อจาก : หนังสือของดีเมืองชล

กิจกรรม อ่านเรื่อง “เมืองพระรถ” แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

๑. นักเรียนคิดว่า “เมืองพระรถ” เป็นเรื่องจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒. นักเรียนคิดว่า ผู้เขียนมีจุดประสงค์อะไรในการเขียนเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกที่ 4

สารคดีเชิงความรู้

ท้าวทองกีบม้า

ต้นตำรับทองหยิบ ฝอยทอง

ชาวฝรั่งเศสที่เข้ามาเมืองไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้บันทึกไว้ว่า เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2231 มีหญิงชื่อ “ดอญา กุโยมาร์ เดอปีญา” ซึ่งเป็นคนเชื้อชาติโปรตุเกส ได้เข้ามาถึงบางกอก หญิงผู้นี้เป็นภรรยาของคอนชัตติน ฟอลคอน หรือ “เจ้าพระยาวิไชยณรงค์”

ชื่อของหญิงผู้นี้ออกเสียงคล้ายทองกีบม้ามาก ภายหลังได้รับราชการในตำแหน่ง “ท้าวทองกีบม้า” ทำหน้าที่เป็นผู้กำกับการเครื่องพนักงานของหวาน และเป็นผู้สอนให้ชาวสยามทำ ขนมทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง ขนมทองโปร่ง ทองพลุ ขนมผิง ขนมฝรั่ง ขนมขิง ขนมไข่เต่า ขนมทองม้วน ขนมสับปันยี และขนมหม้อแกง

คัดย่อจาก : หนังสือคนดังในอดีต

กิจกรรม อ่านเรื่อง “ท้าวทองกีบม้า” แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

- ① นักเรียนคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

- ② ผู้เขียนมีจุดประสงค์อะไรในการเขียนเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกที่ 5

บทความเชิงวิจารณ์

กับตัวหนังสือเป็นการใหญ่ ตั้งใจจะแนะนำหนังสือเด็กของนักเขียนไทย ซึ่งมีดี ๆ อยู่หลายเล่ม แต่ค้นไม่เจอจริง ๆ พอได้ไปเดินตลาดเปิดท้ายขายของแถวบ้าน ได้หนังสือนิทานแปล ราคาถูกมาก ๆ มาเล่มหนึ่ง คือถูกกว่าราคาปกหลายเท่าตัว

ชื่อหนังสือ "จินตนาการแห่งชีวิต" เป็นงานเขียน 27 เรื่องของ อีเลียเนอร์ ฟาร์เจิน นักเขียนหญิงชาวอังกฤษ แต่ละเรื่องน่าอ่าน เพราะไม่ยาวนัก และมีภาพประกอบทำให้จินตนาการสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนได้บอกที่มาที่ไปของจินตนาการแห่งชีวิต แต่ละเรื่องไว้ที่ท้ายเล่ม อดทั้งในจินตนาการของเธอไม่ได้ เรื่องราวต่าง ๆ เกิดจากเรื่องธรรมดา ๆ ที่เธอพบเห็น หรือมีคนเล่าให้ฟัง แต่สำหรับเธอแล้วมันสำคัญยิ่งนัก และเธอก็จินตนาการและสร้างมันออกมาในรูปของงานเขียน แบ่งสั้นป็นส่วนมาให้พวกเราได้อ่านและจินตนาการต่อ

ที่มา : หนังสือสาระสาร

กิจกรรม เมื่อนักเรียนอ่านบทความจบแล้วให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. ผู้เขียนมีจุดประสงค์อะไรในการเขียนเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

2. ผู้เขียนมีวิธีการเสนอเรื่องเพื่อจูงใจผู้อ่านหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำแบบฝึก

หน่วยที่ 1 สารประเภทให้ความรู้

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท X ลงบนอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าคำตอบ ที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำแบบฝึก มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ

อ่านข้อความหมายเลข 1 แล้วตอบคำถามข้อ 1-4

①

กาเป็นสัตว์ที่ระแวงและหวาดกลัวอันตรายมากที่สุดในจำนวนนกด้วยกัน แต่กล้าต่อสู้และใจคอโหดร้าย กามีหลายพันธุ์และอยู่ในป่าลึก กาในเมืองไทยตัวเล็กและมีสีดำ ร้องเสียง "กากา" กาเมืองฝรั่งก็มีสีดำ แต่ตัวใหญ่กว่า กาชอบอยู่เป็นฝูง หาอาหารกินร่วมกันในบางครั้งก็ลักขโมยอาหารของผู้อื่น ช่วยกันต่อสู้ศัตรู และอาศัยรวมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งผิดกับนกอื่น ๆ ที่ต่างตัวต่างสร้างรังของตนเอง

- แนวคิดสำคัญของข้อความนี้คือข้อใด
 - รูปร่างลักษณะของกา
 - ชนิดของกา
 - อุปนิสัยของกา
 - ที่อยู่อาศัยของกา
- นักเรียนควรเอาเยี่ยงอย่างกาตามลักษณะในข้อใดมากที่สุด
 - การทำมาหากิน
 - การระมัดระวังภัย
 - การช่วยเหลือกัน
 - การอาศัยของร่วมกัน
- ลักษณะใดของกาที่ไม่แตกต่างจากนกอื่น ๆ มากที่สุด

ก. การทำมาหากิน	ข. การระแวงภัย
ค. การอยู่ร่วมกัน	ง. การอยู่อาศัย